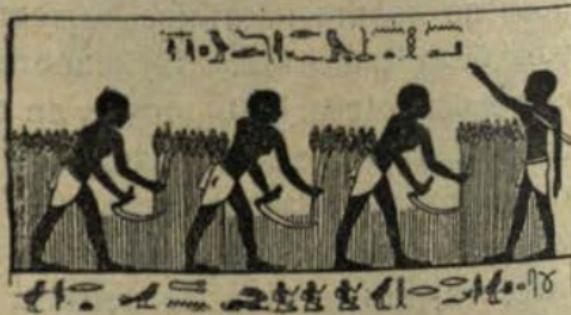

сипвали растенията съ жълтъ пъськъ. Водата на Ниль се смалявала, сгушвала се подъ земята чакъ на дъното. Отъ юний месецъ ставала промъна. Безъ да има облаци, дъждове, безъ гръмотевици, народътъ съ очудване вижда, че водата въ Ниль почва да се наголъмява, и постепено да се издига по-високо въ коритото си. Огъ денъ на денъ водата се приижда, стига до върха на бръговетъ, започва да ги прелива и нахлува по лжкитъ, по низинитъ, по полетата. Населението се разбъгва по височинитъ и често селата, построени по хълмоветъ, се обгръщатъ отъ водата, та ставатъ като острови.

Египтенитъ жънатъ житото

Наводнението било страшно, ала народътъ не се боялъ, защото знаялъ, че водата му носи благодать: хубава зеленина, жито, ечемикъ, овесъ, риба и други. Наопаки, населението тогава се радвало, пъело, свирѣло, играело и принасяло жъртва на божества.

Наводнението траело четири месеци, следъ това водата почвала бавно да спада; полека лека отеглила се отъ полетата, низинитъ и лжкитъ, та се прибирала пакъ въ коритото на рѣката. Презъ октомврий народътъ излиза отъ селищата си, спуска се къмъ наводнениетъ до тогава мѣста, по които вече имало наринатъ доста дебелъ слой орна земя и, дето може, пръска направо съме въ тинята, а